

Sygn. akt VI W 3231/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 19 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabella Gabriel

Protokolant: Agnieszka Śliwa

po rozpoznaniu sprawy z wniosku Komisariatu Policji W. (...)

przeciwko J. H.

córcie G. i H. z domu J.

urodzonej (...) w B.

obwinionej o to, że

w dniu 17 czerwca 2014 roku w godz. 20.00 – 20.45 we W. na pl. (...) wraz z innymi osobami przewodniczyła zgromadzeniu, które odbyło się bez dopełnienia obowiązku zawiadomienia, w ustawowym terminie organu gminy

tj. o czyn z art. 52 § 1 pkt 2 kw

* * *

I. obwinioną J. H. uznaje za winną popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku, przyjmując, iż stanowi on wykroczenie z art. 52 § 2 pkt 2 kw i za to na podstawie art. 52 § 2 pkt 2 kw wymierza jej karę grzywny wysokości 100 (stu) złotych;

II. zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i wymierza jej opłatę w kwocie 30 złotych.

Sygn. akt VI W 3231/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania jurysdykcyjnego Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 17 czerwca 2014r. w godz. 20.00 – 20.45 pod Urzędem Wojewódzkim we W. na pl. (...) odbywało się zgromadzenie. Organ Gminy nie został jednak w odpowiednim terminie zawiadomiony o zamiarze zorganizowania tego zgromadzenia. Z tego też powodu funkcjonariusz kierujący działaniami Policji wezwał zgromadzonych do rozejścia się i zachowania zgodnego z prawem, informując, że zgromadzenie jest nielegalne. Pomimo trzykrotnego wezwania uczestnicy zgromadzenia nie rozeszli się. Zgromadzeniu temu przewodniczył m.in. M. K. oraz obwiniona J. H., która tuż przed jego rozpoczęciem przygotowywała transparenty, które potem wspólnie z innymi niosła, i która wspólnie z kilkoma innymi osobami, stała na schodach prowadzących do (...), przodem do zgromadzonego tłumu i korzystając z urządzeń nagłaśniających przewodniczyła temu zgromadzeniu, kierując do zgromadzonych osób różnego rodzaju hasła, wypowiedziami i okrzyki.

Odrębnie prowadzone postępowanie p-ko M. K., zostało zakończone wyrokiem nakazowym tut. Sądu z dnia 26 czerwca 2015r., sygn. akt 3232/15, na mocy którego wymierzono w/w karę grzywny w wysokości 100 zł.

dowód: notatki urzędowe k.3, 4, 5, 9; zeznania św. M. N. z dnia 14 stycznia 2016r., akta tut. Sądu VI W 3232/15 i VI W 3233/15; zapis zarejestrowany na płytach CD załączonych do akt sprawy VI W 3232/15

J. H. ma 26 lat, jest panną, nie pracuje, uczy się, pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie chorowała i nie leczyła się psychiatrycznie, neurologicznie i odwykowo, nie była uprzednio karana.

dowód: wyjaśnienia obwinionej k.11

Składając wyjaśnienia w toku czynności wyjaśniających obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień (k.11/v).

W ocenie Sądu oświadczenie obwinionej co do tego, że nie przyznaje się ona do popełnienia zarzucanego jej czynu, jako sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym, stanowi jedynie przyjętą przez nią linię obrony.

Zeznania świadka M. N., z uwagi na ich wewnętrzną konsekwencję i spójność oraz zbieżność z innymi dowodami, Sąd ocenił jako wiarygodne.

Oceniając pozostałe dowody w postaci załączonych dokumentów oraz zapisów zarejestrowanych na płytach CD, jak też ujawnionych akt tut. Sądu VI W 3232/15 i VI W 3233/15 Sąd w pełni dał im wiarę, uznając, że są one spójne i w stosownym zakresie się potwierdzają.

Sąd zważył co następuje

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, że wina i sprawstwo obwinionej nie budzą wątpliwości, i że zachowaniem swym zrealizowała on wszystkie znamiona przypisanego jej czynu, stanowiącego wykroczenie przewidziane w art. 52 § 2 pkt 2 k.w.

Obwiniona zachowując się w opisany wyżej sposób była jedną z osób, które w dniu 17 czerwca 2014r. przewodniczyły zgromadzeniu pod Urzędem Wojewódzkim we W. na pl. (...), które to zgromadzenie odbywało się bez wymaganego zawiadomienia organu Gminy.

Wymierzając obwinionej karę Sąd uwzględnił okoliczność łagodzącą w postaci jej dotychczasowej niekaralności. Innych okoliczności łagodzących, jak też obciążających Sąd nie znalazł.

Biorąc pod uwagę powyższe, jak też dyrektywy wymiaru kary Sąd wymierzył obwinionej karę grzywny we wskazanej wysokości, uznając z jednej strony, że w tym konkretnym przypadku taki właśnie rodzaj kary jest najbardziej celowy i to zarówno z uwagi na swój rozmiar, jak też związany z tym stopień dolegliwości, z drugiej zaś bacząc, by dolegliwość ta nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, które ma ona osiągnąć tak w zakresie prewencji ogólnej, jak i szczególnej.

Działając w oparciu przepis art. 118 § 1 k.p.w. i art. 616 § 2 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w., nie znajdując podstaw do zwolnienia obwinionej z ponoszenia kosztów postępowania, Sąd obciążył nimi obwinioną i wymierzył jej stosowną opłatę.